

Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság
1.Bf.191/2013/14.

A Fővárosi Ítélőtábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2014. év október hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **a vádlott** ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 15.B.132/2011/24. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Budapest Környéki Törvényszék a 2013. év január hó 31. napján kihirdetett 15.B.132/2011/24. számú ítéletével a vádlottat emberölés bűntettének kísérlete (Btk. 166. § (1) bekezdés) miatt 5 év börtönbüntetésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte azzal, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtását fele részében 3 év próbaidőre felfüggesztette. A végrehajtandó rész 2 év 6 hónap börtönbüntetés, melyből a vádlott feltétteles szabadságra nem bocsátható.

Rendelkezett az előzetes fogvatartásban, illetve házi őrizetben töltött idő beszámításáról. Az elkövetés eszközét elkobozta, míg a további bűnjelek lefoglalását megszüntette és kiadni rendelte, továbbá rendelkezett megsemmisítésről. Kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen az ügyész súlyosítás érdekében, a szabadságvesztés fele része felfüggesztésének mellőzéseért, míg a védő téves minősítés miatt jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.189/2013/1. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, és a bizonyítékok megfelelő mérlegelésével hibamentes tényállást állapított meg. A vádlott bűnösségére vont következtetés és a cselekmény minősítése törvényes, azonban a büntetés kiszabása körében irányadó körülmények helyes értékelése mellett indokolatlan a büntetés részbeni felfüggesztése. További súlyosító körülményként indítványozta értékelni a vádlott kitartó szándékát és mellőzendőnek tartotta az enyhítő körülmények közül a

megbánó magatartást, mivel a tagadásban lévő, a felelősség teljes elhárítására törekvő vádlott részéről az őszinte megbánásra nem lehetett következtetni. Emellett eltúlzott jelentőséget tulajdonított az elsőfokú bíróság a cselekmény kísérleti szakban maradásának is, holott az csak a szerencsés véletlennek volt köszönhető. Mindezek alapján indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a büntetés súlyosítását, egyben bejelentette, hogy a nyilvános ülésen nem kíván részt venni.

A védő a nyilvános ülésen kifejtette, hogy a bíróság az ellentmondó sértetti nyilatkozatok alapján iratellenes megállapításokat tett a tényállásban az újabb szűrő mozdulatok kapcsán. Így mindezek alapján téves jogi következtetést vont le a tényállásból, és helytelenül az ölési szándéokra vont következtetést, holott csupán a testi sértésre irányuló szándék bizonyítható. Erre vonatkozóan az igazságügyi orvosszakértői vélemény sem tartalmaz helytálló megállapításokat, mivel nem a szerencsés véletlennek volt köszönhető a halálos eredmény elmaradása. A kórházi felvételekor a sértett nyaki sérülése pedig alig vérzett. Ebből következően a vádlott cselekménye életveszélyt okozó testi sértésként minősíthető.

A védő felvetette a Btk. 2. §-ára hivatkozva a 2012. évi C. törvény, az új Btk. alkalmazását és felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabására tett indítványt.

A vádlott utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem akarta a sértett halálát.

A Fővárosi Ítéltábla a kétoldalú perorvoslatok alapján eljárva a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét és az azt megelőző eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes körűen felülbírálván megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, mindössze annyit kell megjegyezni, hogy 2012. év január hó 25. napján a törvényszék nyilvánvalóan előkészítő ülést tartott az ügyben, a jegyzőkönyvben a tanácsulása feltüntetése elírási hiba lehetett. Az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékokat értékelési körébe vonta, azokat mérlegelte és indokoltan vetette el a vádlott védekezését.

Az ítéltábla megállapította, hogy a törvényszék foglalkozott az indokolásában a sértett vallomásai között észlelhető kisebb ellentmondásokkal és logikus, helytálló érveléssel fogadta el tényállása alapjául a további tanúvallomások, illetve szakértői megállapítások, valamint egyéb bizonyítékok tükrében ezen vallomásokat.

Az igazságügyi orvosszakértői vélemény aggálytalan volt, azt az orvosszakértő a tárgyaláson is megerősítette és egyértelműen kizárta a szakértő a nyak sérülésének keletkezése kapcsán a vádlott által előadottakat.

Megjegyzi az ítéltábla, hogy az igazságügyi orvosszakértő azon megállapítása, mely szerint a jóval súlyosabb, akár halálos eredmény elmaradása a szerencsés véletlennek tudható be, teljes mértékben helytálló, mivel az adott elkövetési körülmények mellett valóban a szerencsés véletlennek tudható be, hogy a szűrés nem sértett olyan nyaki képletet, amely akár rövid időn belül a sértett halálához vezethetett volna. Az elsőfokú bíróság tényállása a rendelkezésére álló bizonyítékok

alapján a további sérüléseket tekintve sem iratellenes. A vérzés erősségét illetően pedig megjegyzi az ítéletábra, hogy a sértett ellátása a helyszínen megkezdődött, az egészségügyi jártassággal is rendelkező körzeti megbízott már a mentő érkezése előtt megkezdte a vérzés csillapítását, így a körülbelül 12 órai elkövetési időponthoz képest a 14 óra utáni kórházi felvétel idején már természetes annak rögzítése, hogy kisebb fokú a vérzés. Erre vonatkozóan sincs ellentmondás a tanúk vallomásaiban, a jelentésekben, illetve az orvosi iratokban foglaltakat tekintve.

Az ítéletábra az egyébként helytállóan megállapított tényállást mindössze a személyi részt illetően egészítette ki a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára alapítottn az alábbiak szerint:

- A vádlottat a Budaörsi Városi Bíróság a 2011. év január hó 31. napján jogerős 11.B.48/2011/3. számú határozatával ittas járművezetés vétsége miatt 60 óra közérdekű munkára ítélte, 1 évre eltiltotta a közúti járművezetéstől (erkölcsi bizonyítvány adatai alapján).
- a vádlott édesanyja csípőprotézis műtétet követően bottal jár, ellátásra szorul, továbbá a vádlott infarktust követően bypass műtéten esett át (a vádlott vallomása alapján).

Mindezen kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott és mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

A megállapított tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és a cselekményt is törvényesen minősítette.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság jogi indokolásával teljes mértékben egyetértett. A közel 20 cm pengehosszúságú, élet kioltására egyértelműen alkalmas késsel a vádlott olyan testtájékot, a nyakat támadta, legalább közepes erővel, ahol életfontosságú szervek vannak. Egyértelműen csak a szerencsés véletlennek tudható be a súlyosabb, akár halálos eredmény bekövetkezésének elmaradása.

Ilyen elkövetési körülmények mellett kizárólag a vádlott egyenes szándékára lehetett következtetni, a súlyosabb következmény elmaradása pedig nem a vádlotton, hanem az említett véletlenen, illetve a sértett lélekjelenlétén múlt.

Az ítéletábra a büntetés kiszabása körében megállapította, hogy az elsőfokú bíróság lényegében helytállóan sorolta fel mind a súlyosító, mind az enyhítő körülményeket, és összességében a cselekmény tárgyi súlyát és az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességet figyelembe véve, egyetértett a törvényszék által kiszabott büntetéssel, annak sem a súlyosítása, sem az enyhítése nem indokolt.

Az ítéletábra vizsgálta a Btk. 2. §-ára figyelemmel azt is, hogy az elkövetéskori avagy az elbíráláskori büntetőtörvény a kedvezőbb a vádlottra nézve. Ennek során megállapította, hogy a fele részben felfüggesztett szabadságvesztés kiszabására figyelemmel az új Btk. nem eredményez enyhébb elbírálást, így főszabályként érvényesülően az elkövetéskori Btk. alkalmazandó, ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette.

A Fővárosi Ítéltábla a fentiekre tekintettel a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

Budapest, 2014. év október hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Bartkó Levente s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 15.B.132/2011/24. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.191/2013/14. számú végzésével a vádlottal szemben jogerős és a fel nem függesztett részében végrehajtható.

Budapest, 2014. év október hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző

